

особистий внесок в увічнення пам'яті Франка. Натепер налічується понад сто членів організації, які представляють сім країн (Україна, Білорусь, Польща, Латвія, Литва, США), і їх кількість постійно збільшується, адже Асоціація залишається відкритою для нових членів, які поділяють мету, завдання і принципи організації.

У планах МАФ чимало організаційних, наукових, просвітницьких і видавничих заходів. Планується створення регіональних осередків в Україні та за кордоном, намічено продовжити роботу Міждисциплінарного науково-методологічного семінару “Іван Франко у ХХІ столітті” (засідання відбуватимуться щомісяця в меморіальному залі І.Франка Наукової бібліотеки ЛНУ). Восени цього року заплановано провести наукову конференцію “На лоні природи (натурфілософія Івана Франка)”, а у травні наступного — науково-практичну конференцію “Академічне франкознавство: проекти і проблеми”, присвячену підготовці Повного академічного зібрання творів І.Франка та персональної енциклопедії “Іван Франко”. Намічено також видання низки монографій, наукового збірника “Іван Франко: Студії та матеріали”, проведення III і IV Франківських читань “Якби ти знав, як много важить слово...” (травень 2007 і 2008 рр.), створення біобібліографічного покажчика “Сучасні франкознавці” тощо.

Г.Бурлака і М.Гнатюк.

Передумовою плідної роботи МАФ має стати активна, не конкурентна й не альтернативна, а доброзичлива співпраця з іншими франкознавчими осередками, як-от: Львівське відділення Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України, Інститут франкознавства при Львівському національному університеті імені Івана Франка тощо. Залучення якомога більшої кількості фахівців, їхня творча небайдужість, відповідальність і високий професіоналізм, безперечно, прислужаться нашій спільній справі. Тож побажаймо молодій організації внести свою вагому лепту в поступ франкознавчої науки.

Лариса Каневська

ЗУСТРІЧ ІЗ ВІРОЮ РІЧ

19 квітня ц. р. в Інституті літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України відбулася зустріч із унікальною людиною, відомим перекладачем українських творів англійською мовою, журналістом і політичним діячем Вірою Річ, яка разом зі своєю творчою командою з Великобританії презентувала поетично-перекладацький workshop (майстерню) “Україна: від Мазепи до Майдану”.

Віра Річ (Vera Rich) народилася 1936 року в Лондоні. Тривалий час працювала над перекладами української та білоруської поезії. Антологія білоруської поезії “Як вода, як вогонь” (ЮНЕСКО, 1971) була першою в Білорусі, перекладеною західноєвропейськими мовами. В.Річ перекладає з польської, російської, чеської, хорватської, норвезької та іспанської мов, вона також засновник і редактор журналу “Manifold Magazine of New Poetry”. 1997 року Національна спілка письменників України нагородила В.Річ премією імені Івана Франка, а 29 березня 2007 р. посол України у Великобританії І.Харченко за великий внесок в українську літературу та культуру нагородив її орденом Княгині Ольги.

Зустріч відкрив заступник директора Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України член-кор. НАН України *М.Сулима*. *Д.Дроздовський* (НаУКМА), редактор відділу критики і публіцистики журналу “Всесвіт”, розповів про плідну діяльність В.Річ і про її новий проект. Він, зокрема, зазначив: “Віра Річ разом зі своїми колегами презентує власне бачення української історії в поетичній спіралі від Мазепи до Майдану. Це спроба

Виступає В.Річ.

закодувати українську історію через поетичний переклад найяскравіших зразків української літератури. До подібної спроби створити проект історії України в поезії вдалася Ліна Костенко в історичних романах у віршах “Берестечко” та “Маруся Чурай”: це *інший* спосіб бачення української національної ідентичності, національної самобутності. Поетична презентація Віри Річ — це її власна інтерпретація величезних архівів, фактів і джерел, але подібний проект має на меті повернути інтерес до поезії, витворити модель України, престижну, історично свідому, самобутню. Презентація постала як поетичне відображення, яке виводить українську історію на рівень більший, ніж конкретно історичний. Поетична оболонка — це добрий спосіб сформувати національну філософію, систему знакових рис української ідентичності. Віра Річ (яка понад двадцять років працює над перекладами Франка й Шевченка, неокласиків, шістдесятників) побачила в українській історії закономірності, розставивши власні акценти на історично-поетичному полотні. Фактично, мабуть, витворене полотно — це вже не окремі сторінки в системі цілого, а можна беззаперечно казати про міф України, модель ідентичності на тлі історії трагедій та трагічних історій, адже бачення себе з відстані чи не найліпше може вказати на сутнісні коди українства”.

В.Річ пунктиром окреслила свою працю над перекладами, зокрема з української поезії, що триває впродовж п’ятдесяти років. Зважаючи на те, що популярність поезії, на жаль, знижується, перекладачка розпочала новий проект у форматі “жива поезія” (Live poetry), в якому допомагає створена нею творча група. Саме з цією групою В.Річ і декламувала свої переклади (велика увага приділена поезії Т.Г.Шевченка) разом зі своїм коментарем, а згодом відповіла на запитання.

Завідувач відділу шевченкознавства *В.Смілянська* від імені шевченкознавців і всіх українців у цілому подякувала В.Річ за популяризацію української літератури у світі, а також представила персональну статтю про В.Річ до “Шевченківської енциклопедії”, що готується нині в Інституті літератури. Великий обсяг цієї статті порівняно зі статтею в “Шевченківському словнику” (1976) засвідчує плідну працю В.Річ за минулі тридцять років над перекладами творів Т.Г.Шевченка англійською мовою.

Зустріч було організовано за сприяння Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України та Національного університету “Києво-Могилянська академія”.

Ірина Хазіна

У ПРАГНЕННІ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ

Міжвузівський науковий семінар “Терміносистема слов’янського літературознавства” підійшов до першого ювілею з певними здобутками. В активі семінару дві зустрічі в Житомирському державному університеті ім. Івана Франка, зустріч у Волинському державному університеті ім. Лесі Українки та Тернопільському національному педагогічному університеті ім. Володимира Гнатюка. Цьогорічний етап семінару, що проходив 26–27 квітня ц. р. в Рівненському державному гуманітарному університеті та Рівненському інституті слов’янознавства Київського славистичного університету, засвідчив зростання інтересу науковців з різних куточків України до проблем термінології. У межах семінару відбулося два пленарних засідання, працювали чотири секції: “Теорія літератури”, “Генологія та поетика”, “Термінологічні проблеми історико-літературного процесу”, “Проблеми драматургічної термінології”.

На пленарних засіданнях було порушено широкий спектр питань. *З.Лановик* (Тернопіль) у доповіді “Апокаліптична література Біблії: проблеми генології та поетики” запропонувала розмежовувати “апокаліптичне” в художній літературі та Біблії: у першій йдеться лише про кінець світу, у другій маємо есхатологію, об’явлення про потойбічне. Функції та межі поняття архетипу в сучасному українському літературознавстві означувала *М.Моклиця* (Луцьк). У виступі прозвучало застереження щодо зловживання поняттям “архетип”, оскільки про архетипи в чистому вигляді можна говорити лише в казках. *Л.Зелінська* (Острів) розглянула єврейсько-елліністичний генезис катарсису. За спостереженням дослідниці категорію “катарсис” формують три чинники — релігія, мораль, естетика, які по-різному функціонують